

Ordet under denne Sags Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg dette Samtykke som givet. (Ophold). Det er saaledes givet.

Sabroe: Det glædede mig, at den ærede Indenrigsminister udtalte, at den Enke paa 69 Aar, som jeg har omtalt her i Tinget, og hvem Alderdomsunderstøttelse var bleven nægtet paa Grund af, at hun havde deltaget i en Strejke, kunde faa Alderdomsunderstøttelse. Jeg bringer den højtærede Indenrigsminister en Tak, fordi han saa resolut har skaaret tværs igennem det Væv, som forhindrede denne Enke og andre gamle Mennesker i at faa Alderdomsunderstøttelse.

Jeg skal først gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem fra Kolding (Laursen). Jeg og andre ærede Medlemmer blev vist i høj Grad forbavsede over, at det ærede Medlem fremdrog en Række personlige Forhold. Jeg har ikke givet Anledning dertil; mine Bemærkninger til det ærede Medlem vedrørte sociale Forhold, politiske Spørgsmaal, men aldrig personlige Forhold. Men nu kommer det ærede Medlem med nogle ganske personlige Spørgsmaal, og jeg bliver som Følge heraf nødt til at give ham et kort Svar. Det ærede Medlem paastod, at jeg og mit Parti havde befundet os i høj Grad i Uoverensstemmelse med hverandre, og at den Rejse, jeg havde foretaget fra Aarhus til Kolding, hvor jeg blev Redaktør af „Kolding Social-Demokrat“, ikke var helt frivillig. Jeg vil raade det ærede Medlem til ikke at blande sig i de Forhold, der vedrøre mig og mit Forhold til mit Parti og til den Presse, jeg har været med til at redigere. Jeg modtog denne Stilling som en Udmærkelse fra mit Parti, fordi man mente, at jeg der nede vilde være i Stand til at udføre et Stykke Arbejde, som er nødvendigt i disse Egne, og der laa i denne Forflyttelse aldeles ikke noget, som kunde tydes i den Retning, som det ærede Medlem omtalte. Jeg tror, det ærede Medlem vilde staa sig ved ikke at komme ind paa disse Spørgsmaal, thi vilde jeg replicere og f. Eks. drage det Forhold frem, i hvilket det ærede Medlem har staaet til en Redaktør af et andet Regeringsblad, saa turde det blive af en yderst pinlig Karakter.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Kandidatopstillingen i Aarhus nordre Kreds ved

sidste Valg og mente, at der fra mine Partifællers Side skulde være murret en Del, have været Tale om at opstille en anden Kandidat, og jeg ved ikke hvad. Dertil vil jeg sige, at jeg har ingenting mærket i saa Henseende, og Opstillingen af mig som Kandidat i Aarhus nordre Valgkreds fandt Sted under fuld Enstemmighed i mit Parti. Jeg har haft mine Særmeninger om mange forskellige Spørgsmaal, og jeg hævder, at der ikke er blevet lagt mig nogen Hindring i Vejen for at fremføre disse Særmeninger.

Det ærede Medlem fremkom dernæst med et — noget tilsløret — Angreb. Han byggede dette Angreb paa, hvad der har staaet i et herværende Blad. Det er meget betegnende, at de Modstanderblade, som jeg ellers har, ikke have slaaet Følge med det paagældende Blad. Nu drager det ærede Medlem denne Sag ind i Tingets Forhandlinger, men det er jo saaledes, at jeg ikke er i Stand til her i Tinget at svare, saaledes som det var ønskeligt for at give ærede Medlemmer fuld Besked om denne Sag. Det er ikke mig, der har draget den unge Piges Navn frem. De, der have draget det frem, have gjort hende stor Skade, voldt hende Fortræd for hele Livet. Jeg er saaledes stillet, at jeg ikke uden at tilføje hende yderligere Skade kan give nærmere Oplysninger her. Men den højtærede Justitsminister og den højtærede Kultusminister ville, hvad Time det skal være, kunne skaffe sig Underretning om, at den unge Pige, hvorom der her er Tale, kun var 8 Aar gammel, da hun blev anbragt paa en Aandssvageanstalt. Da hun var 16 Aar gammel, forsøgte man at anbringe hende i Familiepleje, men hun kom bort derfra paa Grund af Forhold, som jeg ikke kan omtale her netop for ikke at skade hende, men jeg har her en Bog, som jeg stiller til ærede Medlemmers Raadighed. Det er en Censurbog ude fra Bakkegaarden, som Forstander Rolsted har overladt mig. Af denne ville ærede Medlemmer kunne gøre sig bekendt med denne unge abnorme Piges Levevis indtil det Tidspunkt, da hun kom til Ebberødgaard. Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa Enkeltheder i denne Sag, men jeg vil kun sige, at jeg næringen som helst Tvivl om, at selv de Medlemmer, som maatte være mig lidet venligsindede — vel nok med Undtagelse af det ærede Medlem fra Kolding —, efter at have